

РЕШЕНИЕ

№ 6482

гр. София, 18.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 08.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4604** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано въз основа на жалба подадена от Б. Т. Г. с ЕГН [ЕГН] против Решение № [ЕГН] от 28.02.20г., издадено от Директора на ТП на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН] от 17.01.20 г. на Ръководител „ПО“ в същата административна структура. Изложени са твърдения за незаконосъобразност и се иска отмяна на акта. В с.з. Страните, чрез процесуални представители поддържат жалбата, респективно отговора към нея и желаят съда да се поризнесе в искания от тях смисъл. Представител на СГП, редовно призована, не се явява.

По фактите.

С ЕР №2566/128 от 18.07.2018г. на Б. Т. Г. с ЕГН [ЕГН] е призната ТНР в размер на 95%, считано от 04.12.2006г.

С ЕР №2434/159 от 21.10.2019г. на Б. Т. Г. с ЕГН [ЕГН] е призната ТНР в размер на 50%, считано от 04.12.2006г.

Със Заявление № [ЕГН] от 13.12.2019г. Б. Т. Г. с ЕГН [ЕГН] е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за ИОЗ.

С Разпореждане № [ЕГН] от 17.01.20 г. на Ръководител „ПО“, като е приел, че заявителя не отговаря на изискването на чл.74, ал.1, т.4 от КСО - наличие на 5г. осигурителен стаж до датата на инвалидизирането е отхвърлил заявлението.

Процесното разпореждане е обжалвано, но потвърдено с Решение № [ЕГН] от

28.02.20г., издадено от Директора на ТП на НОИ С. град.

От правна страна.

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, против подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт. Съдържа необходимите реквизити. Подадена е в 14-дневния срок за оспорване, поради което съдът счита, че тя е редовна и допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С оспореното в настоящото поризводство разпореждане от 17.01.20г. на Ръководител „ПО“ при ТД на НАП– С. град на жалбоподателя е отказано отпускането на инвалидна пенсия поради общо заболяване, т.к. административният орган е счел, че в случая липсва задължителна законова предпоставка – 5 години осигурителен стаж преди датата на инвалидизация, а тази дата, според приложеното към заявлението за отпускане на такава пенсия решение на ТЕЛК, е 04.12.2006 г.

Съдът извърши проверка за наличието на изложените в жалбата основания за отмяна на заповедта, а на основание чл.168, ал.1, във вр. с чл.146 от АПК провери служебно действителността и законосъобразността ѝ на всички, посочени в този текст, основания.

За да придобие право на инвалидна пенсия поради общо заболяване, оспорващия следва да е загубил напълно или частично работоспособността си завинаги или за продължително време, което несъмнено е така, видно от последното ЕР, според което той е изгубил 50% от работоспособността си. Според чл.73 от КСО правото на пенсия за инвалидност се поражда от датата на инвалидизирането, като пенсия се отпуска за срока на инвалидността. Когато инвалидността е настъпила поради общо заболяване, какъвто е настоящият случай и според разпоредбата на чл.74 от КСО, осигурените придобиват право на пенсия за инвалидност, ако са загубили работоспособността си и имат осигурителен стаж, придобит до датата на инвалидизирането, както следва: т.1. до 20-годишна възраст и за слепите по рождение и на ослепелите преди постъпването им на работа - независимо от продължителността на осигурителния стаж; т.2. до 25-годишна възраст - една година; т. 3. до 30-годишна възраст - 3 години; т.4 над 30-годишна възраст - 5 години. При подаване на заявлението си за отпускане на инвалидна пенсия Г. попада в четвъртата категория, т.к. към този момент е навършил 32 годишна възраст, при което се изисква наличието на 5 години осигурителен стаж, какъвто той безспорно няма. От приетите по делото доказателства в т.ч. Разпечатка от информационната система на НОИ относно сключените трудови договори и данните за осигуряване на л.23-29 от делото се установява, че оспорващия има осигурителен стаж за периода 01.01.1997г - 03.12.2006г. В размер на 4години, 4 месеца и 3 дни, а за периода 04.12.2006г. - датата на инвалидизацията му, съгласно ЕР до 29.10.2019г. - датата на подаване на заявлението за отпускане на пенсия - 8г. 10м. И 4 дни.

Разпоредбите на чл.74 от кодекса изискват определен осигурителен стаж за придобиване право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване в зависимост от възрастта на осигурените лица, който стаж трябва да е придобит до датата на инвалидизирането. Съгласно разпоредбите на чл.5, т.2 от конвенции № 37 и 38 на МОТ за възникване на правото на пенсия за инвалидност се допуска изискване за

трудова стаж максимално до "60 месеца, или 250 седмици, или 1500 дни, през които се правят вноски". Това означава не повече от 5 години. С разпоредбите на чл.74, т.4 от кодекса се изисква осигурителен стаж от пет години, което отговаря на тези изисквания.

Съгласно разпоредбата на чл.74, ал.3 от КСО инвалидите по рождение и инвалидите с придобита инвалидност до постъпване на работа придобиват право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване при една година действителен осигурителен стаж, при което се изисква лицето да е упражнявало реално трудова дейност, при която да е подлежало на задължително обществено осигуряване за общо заболяване. Определението за действителен стаж е дадено в §.1, ал.1, т.12 от ДР на КСО и то е действително изслуженото време по трудово или служебно правоотношение, времето, през което лицето е работило по друго правоотношение и е било задължително осигурено за инвалидност, старост и смърт, както и времето, през което лицето е подлежало на задължително осигуряване за своя сметка и е внесло дължимите осигурителни вноски. Жалбоподателя не придобива право на процесния вид пенсия и на основание по-благоприятната разпоредба на ал.3, тъй като по отношение на него не е налице инвалидност по рождение или придобита такава до постъпването си на работа, видно от справката представена в административната преписка за наличие на трудово правоотношение преди датата на инвалидизацията. Представеното по делото в последното с.з. ЕР 1278/142 от 01.08.2006г. Не установява твърдения факт, тъй като Решението, не е издадено във връзка с инвалидизацията на оспорвания, а по повод на временна нетрудоспособност без връзка с последващата инвалидизация, за която е прието въз основа на официален документ, че е от 06.12.2006г

По така изложените съображения настоящият състав намира, че към настоящия момент административният орган, действайки в условията на обвързана компетентност, не може да отпусне пенсия за инвалидност на лицето, с оглед на което жалбата на Г. следва да се отхвърли като неоснователна, поради липса на предпоставка за пораждаване на субективно право на инвалидна пенсия поради общо заболяване, а именно – липса на изискуемия по чл.74, ал.1, т.4 КСО минимално необходим осигурителен стаж той не е придобил право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, въпреки че е с надлежно установена над 50 % трайно намалена работоспособност /В този смисъл: Решение № № 10115 от 22.07.2010 г. на ВАС по адм. д. № 4789/2010 г., VI о.; Реш. № 4292 от 20.04.2006 г. по адм. д. № 10209/2005 г.; Реш. № 10789 от 6.11.2007 г. по адм. д. № 3526/2007 г., и двете на ВАС - VI отд./.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователна жалба на Б. Т. Г. с ЕГН [ЕГН] против Решение № [ЕГН] от 28.02.20г., издадено от Директора на ТП на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН] от 17.01.20 г. на Ръководител „ПО“ в същата административна структура.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: